

arrest med de af forholdets natur flydende lempelser. Ved hensættelsen skal den pågældende af politiet underrettes om sin adgang til efter stk. 2 at begære spørgsmålet om fortsat tilbageholdelse indbragt for retten.

Når en udlænding, der af politiet er hensat under bevogtning i medfør af stk. 1, ikke bliver løsladt indenfor et tidsrum af 10 dage fra hensættelsen, kan han, såfremt spørgsmålet om hans afvisning eller udvisning henhører under *politiets* afgørelse, jfr. § 2, stk. 1, og § 6, stk. 1, begære spørgsmålet om fortsat tilbageholdelse *indbragt for retten* på det sted, hvor han tilbageholdes. Retten vil navnlig have at tage i betragtning, om den pågældendes identitet er fastslået, og om der foreligger sådanne omstændigheder, at det af hensyn til muligheden for den pågældendes udrejse eller udbringelse af riget på et hvilket som helst tidspunkt er nødvendigt at drage omsorg for hans tilstedeværelse ved hans hensættelse under bevogtning. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Såfremt retten finder, at tilbageholdelse er påkrævet, bør den såvidt muligt kun bestemme fortsat tilbageholdelse i et i kendelsen angivet tidsrum.

Den pågældende har ret til personlig fremstilling for retten og til at udtale sig. Der beskikkes ham en *sagfører* og ydes ham de samme retlige garantier, som i retsplejeloven er foreskrevet for behandlingen af straffesager.

Når *justitsministeren* i medfør af § 2, stk. 2 og 3, § 5, stk. 1, eller § 6, stk. 2, har truffet beslutning om, at en udlænding skal afvises eller udvises, bestemmer ministeren, hvorvidt nogle af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal anvendes. Finder der i henhold hertil hensættelse sted, skal politiet, hvis denne udstrækkes udover 10 dage, uophødelig *indberette* til ministeren, hvilke forhold der har medført, at udsendelse ikke har kunnet ske.

Som det vil ses, er domstolskontrollen med hensættelse i forvaring begrænset til de tilfælde, der iøvrigt er langt de fleste, hvor spørgsmålet om afvisning eller udvisning hører under *politiets* afgørelse. Det blev i folketingsudvalget drøftet, om ikke også de hensættelser, der i henhold til stk. 4 sker efter *justitsministerens* bestemmelse, burde kunne indbringes for domstolene, men resultatet af udvalgets overvejelser blev, at man opretholdt den i